

прѣвысокому кралю и въсему отъчъствию ѿго, идѣже лежить тѣло сего цара вѣлгарскаго **Михаила**.

4. — Сжща църква. Отъ другитѣ каменни надписи по външната южна стена се четатъ ясно само два отъ следнитѣ четири:

а) † Поун рабъ бжн Раѣ Мѣтѣловнѣ крѣвъ лагаторь.

б) † Мѣа априлѣ 2 † днѣ прѣставнсе рабъ(ь) Хртѣ :
Тѣпемнрь . . .

в) Мѣа юниа июлю . . . вѣ . ѣ . юаѣ Вѣзѣ ѣмнѣ . . .

г) по . вѣславѣ вѣ : р : гѣтѣра

5. — Сжща църква. Надписи на единъ отъ дѣснитѣ пиластри въ църквата:

а) Да се знае доидохъ азъ недостинны иѣмнѣ **Марко** манастирски **Кирил** ѿеромонахъ и **Михаилъ** монахъ родомъ ѿ **Пѣзова** 1888 1888 1888 (1813). Поменатиятъ тукъ **Кирилъ** е известниятъ **К. Пейчиновичъ**.

б) Да се зно кога дохдохъмѣ знеполци ѿ **Сѣа** **Петка** ѿерен **Крсто** въ лето **Хѣво** 1722 (1722).

6. — Младо-Нагоричино. Сегашно Младо-Нагоричино представя типъ на разбито село, съ много махали и съ 18 църкви и църквища, повечето развалини. На уединения хълмъ, юго-западно отъ главната църква **Св. Георги**, наричанъ **Срѣгъна скала**, личатъ останки отъ нѣкогашенъ градежъ. Казватъ го **Кáлье** (крепость). Селянитѣ ми разказваха, че жителитѣ на Младо-Нагоричино нѣкога, въ старо време, били се преселили изъ Старо-Нагоричино, че тукъ не е имало градъ и че нѣкога мѣстността се викала **Жегльйгово**. Не зная, да ли последното съобщение иде отъ старо предание за срѣдновѣковното **Жеглигово** или е плодъ на книжовно влияние отъ ново време. У менъ остана впечатление, че преданието е старинно. Младо-Нагоричино се поменава още въ срѣдновѣковнитѣ паметници; а презъ турско време презъ него е минавалъ главниятъ пѣтъ отъ Скопйе за **Кюстендилъ**, както е и сега.

Въ Младо-Нагоричино работѣлъ **Владиславъ Граматикъ**, единъ отъ най-ревностнитѣ разпространители на патриархъ **Евтимиевитѣ** творения. **Владиславъ** билъ сърбинъ отъ Ново-